

Genast de första tonerna framkallade
tårar i mina ögon, O! så vackert han
spelade, hvarenda fibrer i hjertat rörs när
vid sådan musik. På toget åkte de
förbi oss, han böjde sig ut, och helsade
genom fönstret. Vi gick utan för Anderssons
ty Ellen vigdes i afton vid Oscar Andrién.
Dengrenmont kom nerspringandes från
hötället. Han var på valker i sin fina
pels och sina små blankskinnsskor,
och jag hade ej träffat på 10 dagar —
... Vi gick bort åt stampen! Han var
ledsen för att vi ej kunnat skriva, eller
fråga efter honom när han var sjuk! —!

16 Maj.

Nr. 3 kom Dengrenmont upp! Han
och jag satte loss i förmiddagsoffan! —
Efter en timma, var det tid, att säga
adjö — alltså sågo vi hvarandra kanske
för sista gången — vi pruttade länge tysta
I tamburen hjälpte jag honom på ordet